

SZABAD MÁJUSOK-ÚJ GYŐZELMEK

1919 az első szabad május... A tőke rabszolgája, grófok, hercegek, földesurak ezerszer megaláztatott szellére vasmarokkal törte szét az évszázados bilincseket. Az orosz földön gyűlt forradalom tüze végigfutott hazánkon is. Megindult a nép áradata, elsöpörte útjából mindazt, ami régi, ami avult, ami gátló. Milliók ajkáról röppent a magasba a forradalom jelszava: „Világ proletárijai, egyesüljétek!”

Azon a májuson vörösbe borult a főváros. Apáink, anyáink, Csepel, Angyalföld, egész Budapest munkássága magasra emelte a proletariátus tűzvörös lobogóját, melyet ha kicsavartak is kezükből, megmaradt szívükben, évtizedeken át őrizték hűséggel, hogy majdan átadhassák fiaiknak, leányaiknak a huszonöt esztendőn át halt hős mártírjaink, a szovjet katonák vérértől megszentelt magyar föld örök dicsőségére.

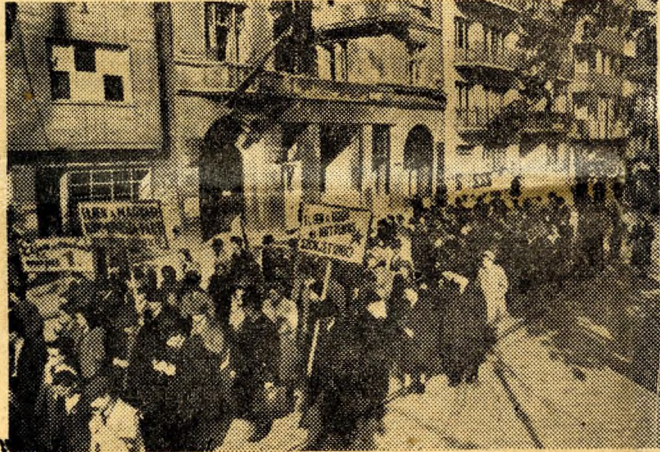

Az első szabad május 1.

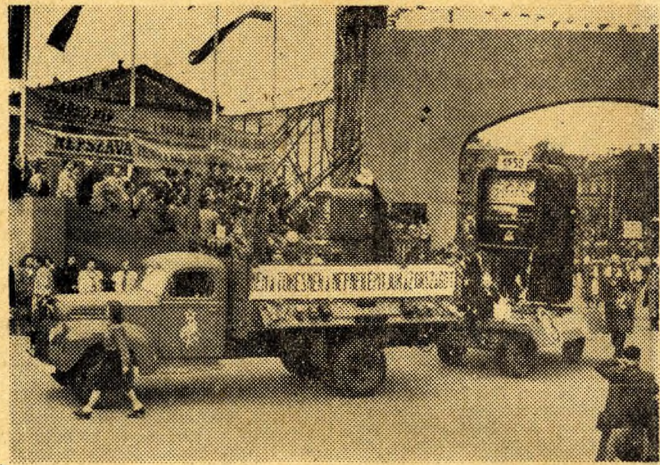
1919 májusa a jövő ígéréteinek hordozója volt. Ereje, szépsége megőrizte fényét, új diadalokra serkentett történelmünk leggyászosabb esztendeiben is. Erőt öntött elfáradt izmáinkba, élesztette hitünket: lesz még szabad májusunk!...

A legszentebb álmól valóra vált. Megkínzott hazánk felett elvonult a vész, új lapot kezdtünk történelmünk könyvébe. Felszabadultunk! S megkezdtük újfajta májusaink ünneplését.

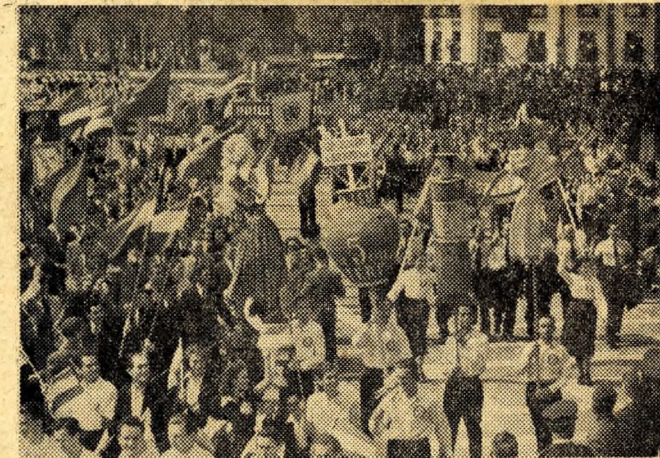
Immáron tizenkettedik virágos tavaszunkat köszöntjük — a világ proletariátusának vörös májusát. E néhány esztendő rövid pillanat csupán az emberiség történelmében. Mégis alkotásai, eredményei évszázadokéval vetekszenek. A szabadság bűvös ereje, igazsága hozta létre a kézzelfogható reális csodákat. A felszabadult nép pártja vezetésével új hazát teremtett.

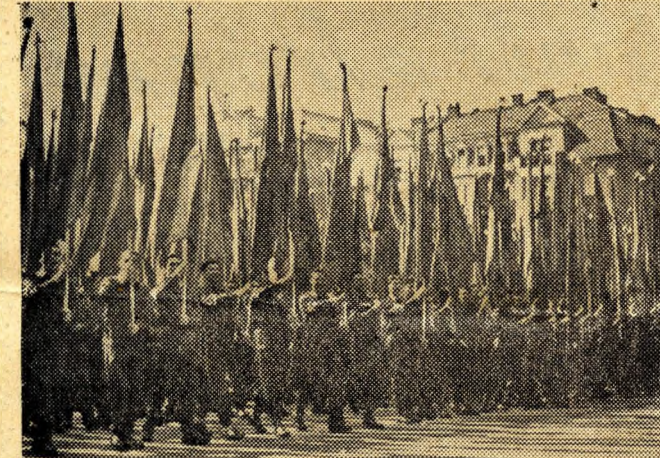
1945: Még tépettek a házak és kopottak a ruhák, de már ünnepeztünk...

1947: „Nem a tőkésnek, a népek építjük az országot...”

1949: Már behegdedtek a háborús sebek és az újjáépítők, az alkotók büszke öntudatával ünnepeztünk...

1953: Fennen lobognak a vörös zászlók, hirdetik: épülnek már a béke hatalmas alkotásai...

1955: A tíz szabad esztendő megváltoztatta életünket...

1945. S felvirradt a várva várt hajnal. Tűzvörös fénye kiégett otthonok, üszkös romok felett lángolt. 1945 tavaszán még azt kérdeztük társainktól, önmagunktól: lesz-e erőnk életet teremteni feladott hazánkban. Kihűlt családi tűzhelyek felett tudunk-e újat építeni? A Magyar Kommunista Párt adott választ kérdésünkre: igen, fel tudjuk, fel kell építeni az országot. S tétova kezünkbe visszatért az erő, agyunkba a teremtő gondolat. Ruhánk még rongyos, kenyere kevés, de már

tűnnek a romok, új falakat emelünk.

Lobog a vörös zászló a májusi szélben. Kezünk magasra emeli a magunk készített tablókat, melyekre legkedvesebb jelszavainkat, köszöntőinket írjuk: „Föld, kenyér, szabadság!” „Éljen a Magyar Kommunista Párt!” „Éljen a nagy és hatalmas Szovjetunió!”

Új dalok fakadtak ajkunkon, diadalmasan szállt az ének. Tudtuk már, mit hoz a holnap, magunk terveztük jövőnket, a kommunista párt mutatta utunkat.

1947. Dolgos, szorgos napok százai követték egymást. Megvívott csatánkat a gáncsoskodókkal, álszenteskedőkkel, a szabadság veszett ellenségeivel. Vésztjósító káromgúny meg nem állított bennünket. Hittünk és bíztunk a kommunista párt ígéréteiben, programjában.

Egy éve még dühöngött az infláció, milliárdokat sodort a szél a pesti utcákon. S egy napon jó forint csörrent a munkás tenyerében. A kommunista párt terve alapján rendbehozta a nép hazája gazdasági életét.

1947 májusában diadalmasan vágjuk ellenségeink szemébe: „Nem a tőkésnek, a népek építjük az országot!” Kezünk alatt ég a munka, s egy év múlva a munkások birtokukba veszik jogos tulajdonukat, a gyárat. A gépnek, melynek valaha rabszolgái voltak, urai, gazdái lettek. Teremtő, alkotó erejük megszázszorozódott, új győzelmek felé menetel a nép. S nem sokkal később megszűnik a munkásosztály évtizedes kettészakadása: egyesül a két munkáspárt.

1949. Ezer színben tűnődő májusi reggel... Kacagó, daloló tömeg vonul végig a városon. Virágos, zászlóerdő, amerre a szem ellát. Május elsejét ünnepli az ország. A hároméves terv szülőttei dicserik a dolgozó nép törhetetlen erejét. A háború szaggatta sebek behegdedtek, s a gyógyításon túl újat is alkottunk. Legnagyobb örömmünk és büszkeségünk, hogy a fasiszta téboly áldozatai, hídjaink kiemelked-

tek a hullámsírból. A Kosuth-híd, a Szabadság-híd, a Margithíd és a szépséges Lánchíd karcú íve köti össze Budát Pesttel. Az ország szíve egészségesen lüktet. Ne csodálkozzék a világ, szabad hazában semmi sem lehetetlen.

A szabadságot ünneplő milliók szívében formálódik, izmaiban feszül már az első ötéves terv nagy álma, akarása. Ez a terv a szocializmus alapköveit rajzolja Magyarország térképére.

1953. Egy dunamenti poros kis falu szomszédságában új város tör a magasba: a csodálatos szépségű Sztálinváros. Ellenségeink fitymálkodnak, áskálódnak. De minden áskálódásuk, rágalmuk ellenére is tovább nő a város. És épül a November 7 Erőmű, önti vizét a Tiszalöki Vízlépcső, Komlón új bánya város születik, Kazincbarcikán vegyiművek... Formálódik az ország, soha nem látott erővel tör a gaz-

dagabb, a kultúralt élet felé. Kétszer annyi diák jár a középiskolákba, s négyszer annyian az egyetemekre, mint a felszabadulás előtt. 1953 május elsején zárt, sűrű sorokban vonul a legyőzhetetlen hadsereg, a magyar dolgozó nép. Izmos kezek tartják a világ proletariátusának harci lobogóját. Fennen hirdetik egy nép minden akadályt legyőző erejét, akaratát.

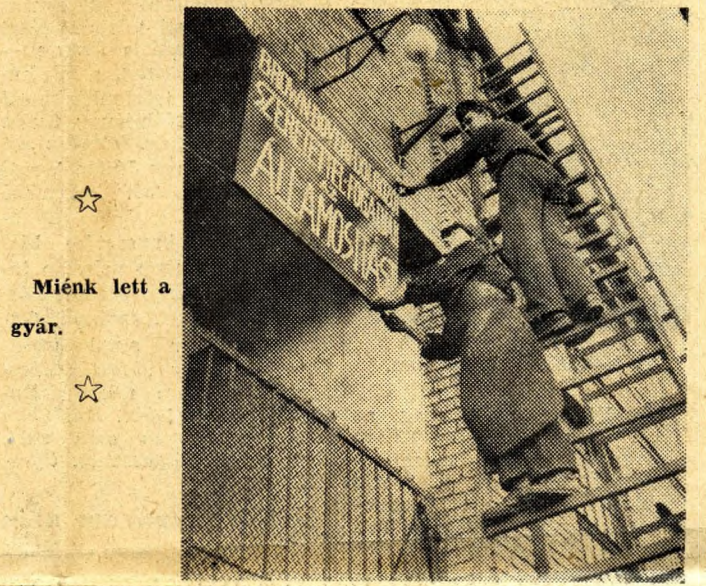
1955. Tíz szabad esztendő, tizenegy szabad május. Történelmünk legszebb és egyben legküzdelmesebb évtizedét zártuk le. Eredményeink előtt kénytelen meghajolni a világ. Gyáraink, üzemaink dolgozó emelt fővel jelentik: tervünket valóra váltottuk, úgy lett, ahogy akartuk.

A káprázatosan szép május elsejei felvonuláson ott ragyognak a felszabadulási serlegek, a legjobb üzemek győzelmi emblémái. A tíz

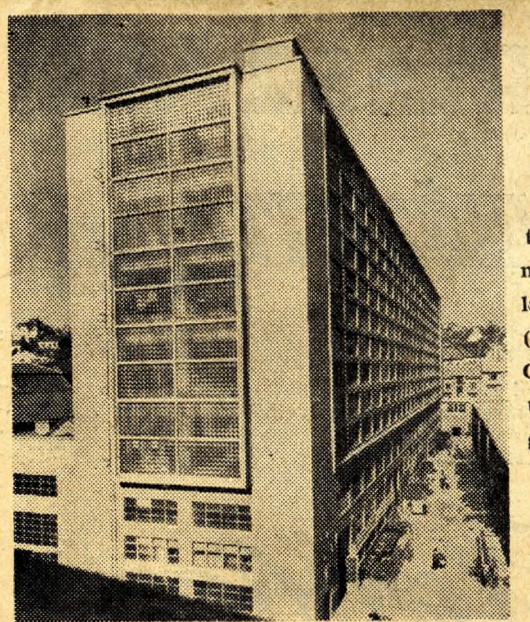
esztendő megváltoztatta életünket. Másképpen élünk, másképpen gondolkozunk. A munkás, a dolgozó nép ura lett hazájának, minden gazdagságának, szépségének. A munka gyümölcseit nem veszik el tőlünk, magunk élvezzük. Kultúrpaloták, üdülők várják a munkában megfáradtat. Szébb az otthonunk, finomabb a ruhánk, jobb a kenyere. Ez még mindig csak a kezdet. Azt akarjuk, a holnap még gazdagabb legyen, s az is lesz!

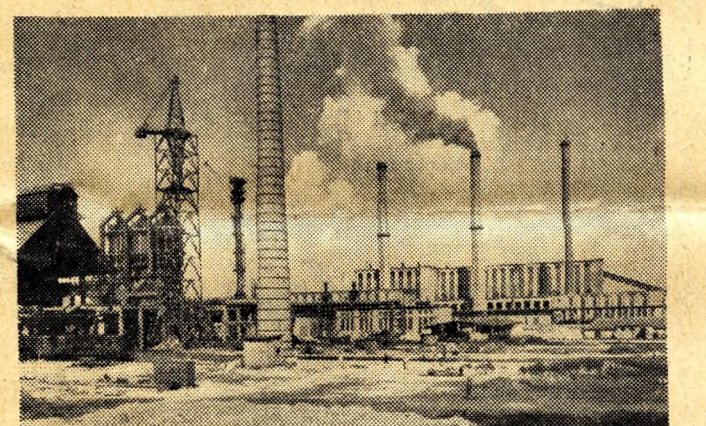
Romeltakarítás a Madách téren.

Miénk lett a gyár.

A hároméves terv eredménye: a Ganz Villamosági Gyár (mai Klement Gottwald Gyár) új üzemrésszel gazdagodott.

Épül dolgozó népünk büszkesége, Sztálinváros.

Dolgozók üdülnek a Mátrában.